

ВСТУП. «РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ»

Спостереження

1 Розглянувши репродукції картин, дайте відповіді на запитання.

М. Бурачек. Зима.
Алея в саду

А. Мокрицький.
Портрет дружини

Д. Бурлюк.
Карусель

- Визначте, яка картина створена в ХІХ ст.
- За якими ознаками ви визначили картину ХІХ ст., а за якими — полотна ХХ ст.?
- Використовуючи знання або власну інтуїцію, доберіть до кожної картини відповідний термін: «авангардизм», «імпресіонізм», «романтизм».

2 Законспекуйте матеріал про українську літературу ХХ ст.

Українська література ХХ ст.

ХХ ст. — епоха великих відкриттів у науці й техніці. У цей період людина починає усвідомлювати, що повністю пізнати світ неможливо, тому й виникає новий тип художньої свідомості. Митці ХХ ст. вже не акцентують увагу на своїй просвітницькій ролі, на відміну від тих, хто творив у ХІХ ст., живучи в ілюзіях усезнання. Письменники ХХ ст. почали відмовлятися від того, щоб фіксувати у творах події та факти, вони вже не прагнуть бути моралізаторами й пророками свого суспільства, а занурюються в загадкову людську душу, свідомість і підсвідомість.

У яких історичних умовах розвивалося мистецтво, зокрема й література, у ХХ ст.? Соціалістична революція, колективізація, голодомори, дві світові війни, сталінські репресії, декілька хвиль еміграції, розпад Радянського Союзу й здобуття Україною незалежності. Так, література й інші види мистецтва розвиваються за своїми внутрішніми, естетичними законами, проте на них певною мірою впливають і зовнішні, суспільні чинники, у яких формується художня свідомість митця. Справді, у літературі ХХ ст. стають актуальними такі проблеми, як митець і влада та свобода творчості. Перед письменниками радянського періоду постав вибір: оспівувати соціалістичну дійсність чи сповідувати свободу самовираження.

У ХХ ст. домінували такі стильові напрями: *модернізм* (наприкінці ХІХ ст. — 1920-і роки), *соцреалізм* (1930–1980-і роки) і *постмодернізм* (1980-і — початок ХХІ ст.). У центрі кожного з цих напрямів була людина, щоправда, соцреалізм

як панівна ідеологія руйнував особистість, модернізм боровся за неї як за індивідуальність, а постмодернізм зображав зневіру в людині.

У 20-і роки ХХ ст. розвивається нова хвиля модернізму, що проявився в багатьох індивідуальних стилях, які можна умовно згрупувати в течії: *символізм*, *імпресіонізм*, *неоромантизм*, *експресіонізм* та ін. Естетичні засади нового етапу модернізму було спрямовано проти реалістичного мистецтва.

Українську літературу 20-х років ХХ ст. називають «червоним ренесансом», або «розстріляним відродженням».

Одеса. Фото. Початок ХХ ст.

Теорія літератури «РОЗСТРІЛЯНЕ ВІДРОДЖЕННЯ»

«*Розстріляне відродження*» — умовна назва літературно-мистецької генерації у 20-х — на початку 30-х років ХХ ст. У цей період було знищено більшість представників українського письменства, інтелігенцію, які розбудовували національну культуру. Серед них: Михайло Драй-Хмара, Микола Зеров, Микола Куліш, Лесь Курбас, Валер'ян Підмогильний, Євген Плужник, Михайль Семенко та ін. — найяскравіші представники української літератури й національної історії загалом.

У 20-х роках ХХ ст. розквітла творчість багатьох талановитих митців різних стильових уподобань і смаків.

У 1918 р. виникає мистецьке угруповання¹ «*Біла студія*», до якого належали киявські поети П. Тичина, М. Семенко, художник А. Петрицький, режисер та актор Л. Курбас. 1919 р. створено угруповання «*Музагет*» (об'єднало митців різних напрямів), з якого в 1920 р. утворилася група «*Гроно*», що культивувала імпресіонізм і футуризм. Гронівці вважали мистецтво інструментом духовного спілкування між людьми.

1921 р. М. Семенко заснував групу «*Аспанфут*» («Асоціація панфутуристів»), яка у своїй програмі прогнозувала швидке відмирання мистецтва через його традиційність, пропагувала створення «метамистецтва» — поєднання поезії, живопису, скульптури, архітектури й кіно.

1923 р. в Києві було створено групу «*Аспіс*» («Асоціація письменників»), до якої належали митці різних поколінь і світовідчужань: М. Рильський, Є. Плужник, М. Зеров, Г. Косинка, П. Филипович, В. Підмогильний. З «Аспісу» вийшли май-

Київ. Фото. Початок ХХ ст.

¹ Угруповання — група осіб, об'єднаних на основі спільних поглядів, діяльності, творчих інтересів тощо. Слово має інше значення: воно позначає не саму групу людей чи предметів а дію, процес об'єднання їх у групу.

Обкладинка альманаху з логотипом ВАПЛІТЕ. 1926 р.

бутні неокласици. Через рік це угруповання вже було реорганізоване в «Ланку». Воно проголосило об'єднання старої української літератури з новою, оскільки «пролетарська література розривала українські традиції». 1926 р. до «Ланки» приєдналися ще декілька митців — так постало угруповання **МАРС** (Майстерня революційного слова).

Найбільші літературні організації — «Плуг», «Гарт» і ВАПЛІТЕ — були створені в тодішній українській столиці Харкові, саме тут найпотужніше вирувало культурно-мистецьке життя України.

Організація «Плуг» (1922–1932) (керівник С. Пилипенко) дотримувалася традицій реалізму, зображувала життя тодішнього села в дусі партійних вимог. Спілка «Гарт» (1923–1925) (керівник В. Еллан-Бла-

тінний) пропагувала поширення комуністичної ідеології, мова творів мала бути українською.

Літературна організація **ВАПЛІТЕ** (Вільна академія пролетарської літератури, 1926–1928) (президент М. Хвильовий) виникла в Харкові наприкінці 1925 р. До неї ввійшли колишні члени «Гарту». Вони дбали про престиж української літератури, підтримуючи насамперед талант і новаторство, професійну майстерність. Діяльність ВАПЛІТЕ розвивалася саме тоді, коли відбувалася літературна дискусія 1925–1928 рр. Приводом для дискусії стала стаття М. Хвильового «Про «сатану в бочці», або Про графоманів, спекулянтів та інших просвітян», яка була спрямована проти низькопробної «червоної графоманії». М. Хвильовий та його однодумці ставили за мету знищити рабський дух у свідомості українського народу, вони дбали про високу художню майстерність і свободу висловлення свого «Я»; зображали вольову людину фаустівського типу, а ці ознаки були властиві зарубіжній класиці. Дискусія з літературної переросла в політичну: влада змусила ВАПЛІТЕ оголосити про «саморозпуск», а багатьом членам цього угруповання повісили ярлик «ворога народу».

Авангардну українську літературу представляли організації «**Нова генерація**» (1926–1930), яку очолював М. Семенко, і «**Авангард**» (1926–1930) з В. Поліщуком на чолі. Метою цих літературних осередків було створення «ідеологічно витриманої» літератури із залученням «широких робітничих мас».

На протигагу розмаїтим мистецьким осередкам офіційна влада мала свої літературні організації: «**Молодняк**» (1926–1932) і **ВУСПП** (Всеукраїнська спілка пролетарських письменників), до яких належали І. Микитенко, В. Коряк, О. Корнійчук, І. Ле, П. Усенко, Д. Загул та ін.

1932 р. урядовою постановою «Про перебування літературно-мистецьких організацій» було зупинено діяльність письменницьких організацій та утворено Спілку радянських

Львів. Початок ХХ ст. Фото

письменників України, яка й нині існує як Національна спілка письменників України (НСПУ). Влада боролася з будь-якими проявами вільного мислення, утручалася в літературний процес, що значно пригальмувало його розвиток.

У 1930-і роки розпочалися масові репресії, зокрема 1937 р. (пік сталінських репресій!) «на честь 20-ліття Жовтня» в урочищі Сандармох (на півночі Росії) було розстріляно 1111 в'язнів Соловків, серед яких було 130 українських письменників, а саме: М. Зеров, М. Куліш, Л. Курбас, В. Підмогильний та ін. Протягом 1920–1930-х років жертвами масових репресій стало понад 500 українських митців.

3 Перегляньте фільм «Червоний ренесанс» (фільм перший: «Пролог. 1921–1925»; 50 хв) (реж. В. Шкурін, О. Фролов, 2005 р.) і дайте відповіді на запитання.

YouTube

«Червоний ренесанс». Фільм перший: «Пролог. 1921–1925».

- Яка інформація про Україну 1921–1925 рр. вас найбільше здивувала? Чим саме?
- Якими були плоди політики «воєнного комунізму» в Україні?
- Як ви розумієте назву фільму?

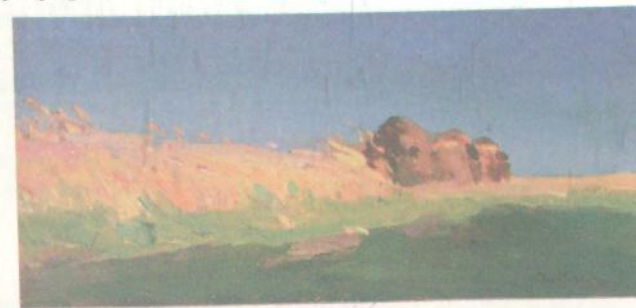

4 Прочитайте текст і розкажіть, що ви знали про український живопис 20–30-х років ХХ ст. раніше, а що довідалися нового.

Після революції 1917 р. в образотворчому мистецтві відбувалася боротьба художніх напрямів і течій. Міцні позиції утримували *імпресіоністи* (М. Бурачек, О. Мурашко, З. Серебрякова, І. Труш). Вони відображали витончені враження та спостереження миттєвих відчуттів і переживань, природу, намагалися відтворити мінливі ефекти світла.

У цей час нові підходи запропонував *авангардизм*, що проявився в різних течіях: *футуристи* культивували урбаністичні мотиви, поклонялися технічним винаходам; найбільшу революцію здійснили *кубісти*, зображаючи дійсність за допомогою геометричних форм, а довели її до логічного завершення *абстракціоністи*, відмовившись від ілюзорно-предметного зображення дійсності й використавши кольорові плями, геометричні фігури, лінії та інші засоби.

Сюрреалісти сполучали майже фотографічну натуралістичність мазка з фантастичністю, поєднували несумісне. Твори *конструктивістів* характеризувалися суворістю, геометризмом, лаконічністю форм і зовнішньою монолітністю. *Авангардизм* в історії українського живопису відтворили О. Архипенко, О. Богомазов,

І. Труш. Літо. 1930-і роки

О. Богомазов. Космос. 1910 р.

О. Екстер. Театральні декорації. 1924 р.

К. Трохименко.
Кадри Дніпробуду. 1937 р.

О. Екстер, К. Малевич, І. Падалка, А. Петрицький, В. Татлін та ін.

На жаль, багато видатних художників було репресовано й знищено комуністичним режимом. У тоталітарному суспільстві 1930-х років владою був проголошений *соцреалізм* — художній метод, який прийшов на зміну «буржуазному» модернізму й базувався на народності, героїзмі трудящих, монументальності й уславленні комуністичних вождів.

До речі...

Репродукції картин українських художників різних епох ви можете знайти на сайті Музею українського живопису (м. Дніпро). Тут зібрано як хрестоматійні роботи митців, так і маловідомі полотна. Вони мають достатню роздільну здатність, а отже, їх можна використати для створення мультимедійних презентацій. Не забувайте зазначати джерела, з яких ви берете матеріали для створення своїх презентацій, щоб не порушувати авторські права власників того чи іншого ресурсу.

5 Виконайте завдання.

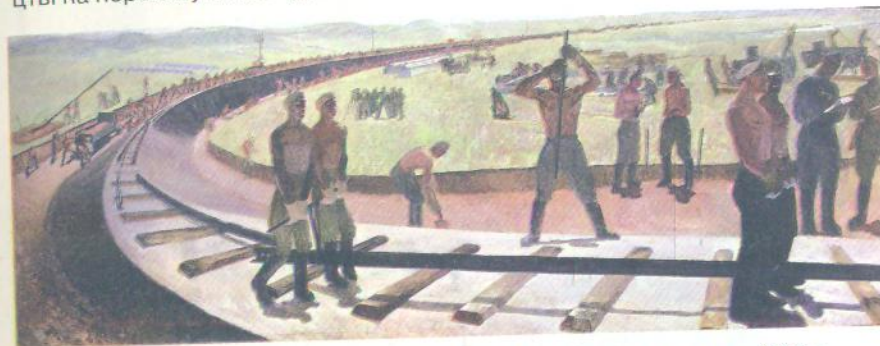
- Приводом для літературної дискусії 1925–1928 рр. стала стаття

А Леся Курбаса	В Михайля Семенка
Б Миколи Зерова	Г Миколи Хвильового
- Дотримувалася традицій реалізму, оспівуючи життя села в душі партійних вимог, організація

А «Гарт»	В «Авангард»
Б «Плуг»	Г «Молодняк»
- Піком масових репресій українських письменників став рік

А 1925	В 1932
Б 1928	Г 1937

- ?
- Які найпомітніші історичні події відбулися в Україні протягом ХХ ст.?
 - З чим пов'язані зміни в українській літературі ХХ ст. (порівняно з літературою ХІХ ст.)?
 - Що таке «розстріляне відродження»? Назвіть його представників.
 - Які ви знаєте літературні угруповання першої половини ХХ ст.?
 - Які стилеві напрями й течії домінували в літературі ХХ ст.?
 - У чому полягала літературна дискусія 1925–1928 рр.?
 - Розкажіть про український живопис 20–30-х років ХХ ст.
11. Розгляньте репродукцію картини. Поміркуйте, чому в соцреалістичному мистецтві на першому плані художник зобразив подвиг трудового народу.

К. Николаєв. Будівництво залізниці в Магнітогорську. 1930 р.

12. Прочитайте уривки з віршів П. Тичини, написані в різні періоди його творчості. Висловте свої міркування про художню вартість творів модернової й соцреалістичної естетики.

Світає...
 Так тихо, так любо, так ніжно у полі.
 Мов свічі погасли в клубках фіміауму,
 В туман загорнувшись, далекі тополі
 В душі вигравають мінорную гаму.
 Вже дні поволі...
 Так тихо, так любо, так ніжно у полі
 («Світає...», 1914 р.).

Проти мурів, проти молу
 В нас бадьорість комсомолу —
 Ще й підмога йде:
 Збільшовиченої ери
 Піонери, піонери —
 Партія веде.
 Партія веде («Партія веде», 1934 р.).

Домашнє завдання

- Підготуйте коротке письмове повідомлення про одне з українських літературних угруповань 20–30-х років ХХ ст. Скористайтеся відповідною літературою або матеріалами мережі Інтернет.
- Підготуйте мультимедійну презентацію за творчістю художників, згаданих у тексті про український живопис 20–30-х років ХХ ст. (за бажанням).

Використана література¹

Мовчан Р. Український модернізм 1920-х: портрет в історичному інтер'єрі. — К., 2008. — 544 с.

¹ Тут і далі подано список наукових праць, використаних під час створення підручника й рекомендованих як учителям, так і учням як додаткові науково-навчальні джерела.

Спостереження

1 Розгляньте репродукції картин і виконайте завдання.

О. Богомазов.
Правка пилко. 1926 р.

О. Екстер.
Три жіночі фігури. 1910 р.

А. Петрицький.
Ескіз костюмів до вистави
«Футболіст». 1929 р.

- А. Якими з означень — сміливі, нетрадиційні, дивні, смішні, нецікаві, оригінальні, яскраві, холодні, теплі, прогресивні, кричущі — ви охарактеризували б подані репродукції картин? Доберіть свої характеристики, якщо, на вашу думку, немає відповідних означень серед перелічених.
- Б. Поміркуйте, чому О. Богомазова називають «українським Пікассо».
- В. Що означає слово авангард?

2 Законспекуйте матеріал про літературний авангард.

Теорія літератури

АВАНГАРД. ФУТУРИЗМ

Український літературний авангард виник як різка реакція на традиційні напрями в літературі.

Авангард (фр. *avant* — спереду й *garde* — передовий загін) — літературний напрям, що характеризується радикальним новаторством і схильністю до експериментів. Головна мета — очищення шляху для нового, що має прийти в мистецтво.

Авангардисти заперечували та викривали через висміювання й пародіювання застарілі ідеї та форми, постійно експериментували, оновлюючи погляди на світ і мистецькі засоби. Однак часто створення зовсім нового залишалося недосяжним через свою утопічність.

Авангардизм виявився в різних модерних течіях — в абстракціонізмі, дадаїзмі, конструктивізмі, кубізмі, сюрреалізмі, футуризмі.

Футуризм (фр. *futurum* — майбутнє) — авангардний напрям, що заперечував класичну спадщину, намагаючись зруйнувати всі традиції та прийоми старого мистецтва, створюючи новий стиль.

Футуризм — це мистецтво, яке відображає епоху технічного прогресу. Його спрямування можна визначити трьома м: місто, машина, маса.

Основними ознаками футуризму є:

- урбаністичні мотиви — зображення міста як головного місця подій, естетика машинної індустрії;
- культ надлюдини, яка змінює світ за допомогою техніки;
- епатажність (поведінка, що порушує загальноприйняті норми та правила);
- прагнення створити мистецтво майбутнього.

Футуристи «випускали слова на волю» (М. Семенко), звільняли вірш від збігу фраз і віршованого рядка, легко творили нові слова, вводили в поезію дисонанси, що мало передавати ритм нової доби.

Засновником футуризму вважають італійського письменника Ф. Т. Марінетті, який 1909 р. своїм «Маніфестом футуристів» закликав знищувати панівні мистецькі форми XIX ст. й культивувати «телеграфний стиль». Футуризм яскраво проявився в російській поезії, зокрема у творчості В. Маяковського, В. Хлебникова й Б. Ліфшиця. В українській літературі футуризм започаткував М. Семенко. До найпомітніших представників цього літературного руху належать О. Влизько та Гео Шкурупій.

Український авангард в образотворчому мистецтві представлений творчістю О. Архипенка, О. Богомазова, Д. Бурлюка, О. Екстер, В. Єрмилова, А. Петрицького, В. Татліна та ін.

Довідка

Давід Бурлюк (1882–1967) — український художник-футурист, поет, теоретик мистецтва. Народився на Харківщині. Після революційних подій 1917 р. виїхав до Японії, а згодом до США, де й провів решту життя. Починав як імпресіоніст, але потім став одним з основоположників футуризму.

Цікавився українською поезією, особливо творами П. Тичини та М. Семенка, пишався кровним спорідненням з Україною.

2007 р. на лондонських торгах аукціонного будинку «Sotheby's» було встановлено рекорд: картину Д. Бурлюка продали за \$ 650 000.

Д. Бурлюк. Прихід весни та літа.
1914 р.

3 Прочитайте життєпис М. Семенка й перекажіть його.

Михайль Семенко

(1892–1937)

Михайль (Михайло) Семенко народився 31 грудня 1892 р. в с. Кибинцях, що на Полтавщині, у родині письменниці та волосного писаря. Навчався в реальних училищах Хорола й Кременчука, вищу освіту здобував у Петербурзькому психоневрологічному інституті, паралельно відвідував клас скрипки в консерваторії. У Петербурзі юнак захопився футуристичними ідеями, саме тут він розпочав свою літературну працю. Перша поетична збірка М. Семенка «Прелюди» вийшла друком 1913 р. за сприяння київського угруповання символістів «Українська хата», 1914 р. були надруковані дві наступні збірки — «Дерзання» і «Кверофутуризм», які й розпочали історію українського футуризму.

О. Архипенко.
Карусель П'єро.
1913 р.

Коли 1914 р. розпочалася Перша світова війна, М. Семенка мобілізували на Далекий Схід, у Владивосток, де він служив телеграфістом. Тут поет написав збірки «*П'єро здається*» і «*П'єро кохає*», випробувавши себе в імпресіонізмі й символізмі. Зміна мистецьких настроїв пов'язана з романтичною та водночас сумною любовною історією. Грубий та іронічний поет маскує себе в образі ліричного героя П'єро.

Михайлю Семенку з молодою дружиною Лідією Горенко довелося пережити громадянську війну, Гетьманщину, Директорію, білогвардійський терор. Коли до влади прийшов Денікін, поета заарештували й кинули до Лук'янівської в'язниці, і тільки дивом М. Семенко уникнув долі розстріляних М. Чумака й Г. Михайличенка, разом

з якими очолював літературно-художній журнал «Мистецтво». У Києві, а потім у Харкові провідний футурист України випускає періодичні видання: «Український журнал», «Фламінго», «Альманах трьох», «Катафалк искусства» (рос.), «Семафор у майбутніє». У середині 1920-х років митець працював режисером на Одеській кіностудії.

М. Семенко створює мистецьку групу «Нова генерація» (1927–1930) й однопісенний щомісячний часопис. Навколо нього гуртується талановита молодь. Письменник захоплюється деструкцією й претендує на керівну роль у літературному процесі. Проте інші літературні об'єднання (МАРС, ВАПЛІТЕ, «київські неокласики», «Ланка») досягають більших успіхів у модернізації літератури. Засмучений М. Семенко намагається дискредитувати ці літературні угруповання перед комуністичною владою, яка спочатку охоче користується такою «допомогою», а згодом свій гнів скеровує проти поета. У 30-х роках ХХ ст. футуризм було заборонено, як ворожий, а М. Семенко, піддавшись тиску, визнав «помилковість» своїх позицій та перейшов до офіційного соцреалістичного стилю. Він прославляє вождів і компартію в збірках «*Сучасні вірші*» (1931), «*З радянського щоденника*» (1932), «*Міжнародні діла*» (1933). Проте це не врятувало поета: його було заарештовано за «контрреволюційну націоналістичну діяльність» і 24 жовтня 1937 р. розстріляно.

Довідка

Олександр Архипенко (1887–1964) — український та американський скульптор і художник, один з основоположників кубізму в скульптурі. Народився в Києві. Навчався в Києві, Москві й Парижі. 1923 р. емігрував до США. Митець працював у галузі «скульптуромалярства», уперше у світовій практиці застосував контррельєфи. До речі, сучасні рекламні білборди, що складаються з рухомих вертикальних смуг, — винахід О. Архипенка, що має назву «архипентура».

4 Перегляньте відеоматеріал про жінок у житті М. Семенка й дайте відповіді на запитання.

«Розстріляне відродження». Михайль Семенко

- А. Що сталося з М. Семенком у квітні 1937 р.?
- Б. Яка відома жінка була причетна до арешту М. Семенка?

Прочитайте поезії М. Семенка й опрацюйте матеріал про них.

БАЖАННЯ (1914)

Чому не можна перевернути світ?
Щоб поставити все догори ногами?
Це було б краще. По-своєму перетворити,
А то тільки ходиш, розводячи руками.
Але хто мені заперечить перевернути світ?
Місяця стягнуть і дати березової каші,
Зорі віддати дітям — хай граються,
Барви, що кричать весняно, — служниці Маші.
Хай би одягла на себе всі оті розкоші!
Тоді б, певно, Петька покохав її, скільки було сили.
А то ходиш цим балаганом, що звуть — природа,
Й молиш: о, хоч би вже тебе чорти вхопили!

Ліричний герой вірша «*Бажання*» вражає читача: він хоче перевернути світ, «щоб поставити все догори ногами», збирається «місяця стягнуть і дати березової каші», «зорі віддати дітям», а «барви, що кричать весняно, — служниці Маші». Природа ж для нього — «балаган», тому й хоче, щоб «тебе чорти вхопили». Автор руйнує усталену поетичну традицію (деструкція), використовуючи верлібр з довільним римуванням лише декількох рядків. Емоційну піднесеність, властиву поезії, він спрощує до прозаїчного рівня, згадуючи служницю Машу та її парубка Петьку. Поруч з метафорами (*барви, що кричать весняно*) використовує фразеологізми із зниженим забарвленням: *дати березової каші* — відшмагати, відлупцювати; а стійка сполука *щоб тебе чорти вхопили* маркована словниками як вульгарна й означає побажання смерті. Це і є запереченням поетичних традицій попередніх поколінь, що властиве футуризму.

МІСТО (1914)

Осте сте	елі	пускають
бі бо	лілі	бензин
бу	пути велетні	чаду благать
візники — люди	диму сталь	кохать кахикать
трамваї — люди	палять	життедать
автомобілібілі	пах	життерух
бігорух рухобіги	пахка	життебензин
рухливобіги	пахігоска	авто
berceuse ¹ кару	дим синій	трам.
селі	чорний дим	

Заслугою М. Семенка було використання урбаністичних (міських) мотивів, яких у поезії попередніх епох бракувало. Показовим у цьому аспекті є ліричний

¹ Berceuse — колискова (фр.).